

SF1624 Algebra och geometri Lösningsförslag till tentamen 2013-06-04

DEL A

- 1. De tre punkterna A=(1,0,1), B=(4,2,-1) och C=(5,1,4) bildar en triangel i rummet. Med *höjden*, h, mot sidan AB menas avståndet från punkten C till linjen genom A och B.
 - (a) Bestäm höjden h. (Ledning: Dela upp \overrightarrow{AC} i en komposant som är parallell med \overrightarrow{AB} och en som är vinkelrät mot \overrightarrow{AB} .) (2 p)
 - (b) Använd resultatet från del (a) för att bestämma arean av triangeln. (1 p)
 - (c) Beräkna arean av triangeln även med hjälp av vektorprodukten av \overrightarrow{AB} och \overrightarrow{AC} .

(1 p)

Lösningsförslag. a) Vi vill dela upp $\vec{AC} = \text{proj}_{\vec{AB}}(\vec{AC}) + \vec{AC}^{\perp}$ och använder att (se t.ex. geometrihäftet Prop 4.5)

$$\operatorname{proj}_{\vec{AB}}(\vec{AC}) = \frac{\vec{AC} \cdot \vec{AB}}{\vec{AB} \cdot \vec{AB}} \vec{AB}.$$

Vi har $\vec{AB} = B - A = (3, 2, -2)$ och $\vec{AC} = C - A = (4, 1, 3)$ så proj $_{\vec{AB}}(\vec{AC}) = \frac{8}{17}(3, 2, -2)$. Då följer att $\vec{AC}^{\perp} = \vec{AC} - \text{proj}_{\vec{AB}}(\vec{AC}) = \frac{1}{17}(44, 1, 67)$. Höjden h i triangeln är precis längden på vektorn \vec{AC}^{\perp} , det vill säga $h = ||\vec{AC}^{\perp}|| = \frac{1}{17}\sqrt{44^2 + 1^2 + 67^2} = \frac{1}{17}\sqrt{6426} = \frac{3}{17}\sqrt{714}$.

b) Arean är basen gånger höjden genom två

$$\frac{h \cdot ||\vec{AB}||}{2} = \frac{1}{2} \cdot \frac{3}{17} \sqrt{2 \cdot 3 \cdot 7 \cdot 17} \cdot \sqrt{3^2 + 2^2 + (-2)^2} = \frac{3}{2} \sqrt{42}.$$

c) Längden på kryssprodukten (vektorprodukten) av två vektorer ger arean av det uppspända parallellogrammet. Triangeln är hälften av detta parallellogram. Arean av triangeln är alltså $\frac{1}{2}||\vec{AB}\times\vec{AC}||=\frac{1}{2}||(\begin{vmatrix}2&-2\\1&3\end{vmatrix},\begin{vmatrix}3&-2\\4&3\end{vmatrix},\begin{vmatrix}3&2\\4&1\end{vmatrix})||=\frac{1}{2}||(8,17,-5)||=\frac{1}{2}\sqrt{378}=\frac{3}{2}\sqrt{42},$

vilket bekräftar areaberäkningen i b).

- (a) Höjden är $\frac{1}{17}\sqrt{6426}$. (b) Arean är $\frac{3}{2}\sqrt{42}$. (c) -

(2 p)

2. Låt $T: \mathbb{R}^3 \to \mathbb{R}^4$ vara en linjär avbildning sådan att:

$$T\left(\left[\begin{array}{c}1\\1\\1\end{array}\right]\right) = \left[\begin{array}{c}1\\0\\0\\0\end{array}\right], \quad T\left(\left[\begin{array}{c}1\\1\\0\end{array}\right]\right) = \left[\begin{array}{c}1\\0\\1\\0\end{array}\right] \quad \text{och} \quad T\left(\left[\begin{array}{c}1\\0\\1\\1\end{array}\right]\right) = \left[\begin{array}{c}0\\0\\2\\0\end{array}\right]$$

(a) Bestäm
$$T\left(\begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix}\right)$$
. (2 p)

(b) Bestäm en bas för nollrummet ker(T).

Lösningsförslag. a) Låt M_T vara matrisen för den linjära avbildningen T. Uppgiften ger då att

$$M_T \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Med någon av metoderna vi lärt oss beräknar vi $\begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}^{-1} = \begin{bmatrix} -1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & -1 \\ 1 & -1 & 0 \end{bmatrix}.$ Vi multiplicerar med denna invers från höger i båda leden och får

$$M_T = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} -1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & -1 \\ 1 & -1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 3 & -2 & -1 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix}.$$

Specielt har vi att $T(\begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix})$ är

$$M_T \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} y \\ 0 \\ 3x - 2y - z \\ 0 \end{bmatrix}.$$

b) Vi söker alla vektorer sådan att $T\left(\begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix}\right) = \begin{bmatrix} y \\ 0 \\ 3x - 2y - z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$. Detta ger att

y=0, och sedan att z=3x. Vektorer av formen $\begin{bmatrix} x \\ 0 \\ 3x \end{bmatrix}$ utgör nollrummet till avbildningen.

En bas får vi vid att sätta x = 1.

(a) Vi har
$$T \begin{pmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} \end{pmatrix} = \begin{bmatrix} y \\ 0 \\ 3x - 2y - z \end{bmatrix}$$
.
(b) Vi har att en bas för $\ker(T)$ är $\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 3 \end{bmatrix}$

(b) Vi har att en bas för
$$\ker(T)$$
 är $\begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 3 \end{bmatrix}$

3. (a) Bestäm egenvärden och egenvektorer till matrisen

$$A = \left[\begin{array}{cc} -2 & 2 \\ -2 & 3 \end{array} \right].$$

(3p)

(b) Förklara varför matrisen $B = \frac{1}{19}A$ har samma egenvektorer som matrisen A.

(1 p)

 $(\lambda+1)(\lambda-2)$. Egenvärdena är alltså $\lambda=-1$ och $\lambda=2$. Med bokens beteckningar får vi

$$E_{-1} = \ker(A+I) = \ker\begin{bmatrix} -1 & 2 \\ -2 & 4 \end{bmatrix} = \operatorname{span}\left\{ \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix} \right\}, \operatorname{och}$$

$$E_2 = \ker(A - 2I) = \ker \begin{bmatrix} -4 & 2 \\ -2 & 1 \end{bmatrix} = \operatorname{span} \left\{ \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix} \right\}.$$

b) Om v_A är en egenvektor till A så betyder det att $Av_A=\lambda v_A$ för något λ . Men då är $Bv_A=\frac{1}{19}Av_A=\frac{1}{19}\lambda v_A$ och därför är v_A en egenvektor även för B. Om v_B är en egenvektor för B kan samma resonemang visa att den också är en egenvektor för A.

Alternativt kan man säga att en egenvektor beskriver en riktning i rummet som lämnas oförändrad av den linjära avbildningen som ges av A. Att multiplicera med skalären $\frac{1}{19}$ påverkar inte vilka riktningar som är oförändrade och därför har A och B samma egenvektorer.

- (a) Egenvektorer är $\begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}$ och $\begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}$.
- (b) -

DEL B

4. Låt $W = \operatorname{im}(A)$ vara bildrummet till matrisen

$$A = \begin{bmatrix} -1 & 2 & 1 & 3 & 4 & 5 \\ -1 & 2 & 2 & 4 & 6 & 8 \\ 2 & -4 & 1 & -3 & -2 & -1 \\ 2 & -4 & 0 & -4 & -4 & -4 \end{bmatrix}.$$

Bestäm en ortonormal bas för W.

(4 p)

Lösningsförslag. 4. Vi börjar med att medelst elementära radoperationer göra om *A* till radreducerad form. Vi tar och adderar - 1 rad 1 till andra raden, och 2 rad 1 till tredje och fjärde raden. Detta ger

Vi ser nu att att rad 3 och rad 4 är en skalärmultippel av rad 2. Den reducerade trappstegsmatrisen blir

$$\operatorname{rref}(A) = \begin{bmatrix} -1 & 2 & 1 & 3 & 4 & 5 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 2 & 3 \end{bmatrix}.$$

Rangen är två, vilket också är dimensionen till W. Kolumn ett och kolumn tre i matrisen A är linjärt oberoende, och därför en bas för W. Vi använder Gram-Schmidt för att producera en orthonormal bas. Vi låter

$$u_1 = \frac{1}{\sqrt{10}}(-1, -1, 2, 2)$$

som är en vektor av längd ett. Vi fortsätter med att beräkna $v_2=(1,2,1,0)-\operatorname{Proj}_{u_1}(1,2,1,0)$. Projektionen av vektorn (1,2,1,0) ned på linjen som spänns upp av u_1 är

$$\operatorname{Proj}_{u_1}(1,2,1,0) = \frac{1}{\sqrt{10}}(-1-2+2+0)u_1 = \frac{-1}{10}(-1,-1,2,2).$$

Detta ger att

$$v_2 = (1, 2, 1, 0) + \frac{1}{10}(-1, -1, 2, 2) = \frac{1}{10}(9, 19, 12, 2).$$

Nu är $\{u_1,v_2\}$ en orthogonal bas. Vektor u_1 har längd ett, och vektorn $u_2=\frac{1}{|v_2|}v_2$ har också längd 1. Vi har att

$$9^2 + 19^2 + 12^2 + 2^2 = 81 + 361 + 144 + 4 = 590.$$

Detta ger att vektorn v_2 har längd $\frac{\sqrt{590}}{10}$. Den sökta vektorn

$$u_2 = \frac{10}{\sqrt{590}} \frac{1}{10} (9, 19, 12, 2).$$

Svar.

(a) En ortonormal bas ges av

$$u_1 = \frac{1}{\sqrt{10}} \begin{bmatrix} -1\\ -1\\ 2\\ 2 \end{bmatrix} \quad \text{och} \quad u_2 = \frac{1}{\sqrt{590}} \begin{bmatrix} 9\\ 19\\ 12\\ 2 \end{bmatrix}$$

.

- 5. Låt $T \colon \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}^2$ vara speglingen i linjen 3x + 4y = 0.
 - (a) Bestäm matrisen för T. (2 p)
 - (b) Rita upp hur parallellogrammen med hörn i (0,0), (0,2), (1,1) och (1,3) avbildas genom avbildningen. (2 p)

Lösningsförslag. a) Linjen går genom origo och i riktning av vektorn $\vec{u} = \begin{bmatrix} 4 \\ -3 \end{bmatrix}$. Vi vill spegla en vektor $\vec{x} = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix}$ i denna linje. Då gäller att $\operatorname{ref}_{\vec{u}}(\vec{x}) = 2\operatorname{proj}_{\vec{u}}(\vec{x}) - \vec{x}$. Vi använder $\operatorname{proj}_{\vec{u}}(\vec{x}) = \frac{\vec{u} \cdot \vec{x}}{\vec{u} \cdot \vec{u}} \vec{u} = \frac{4x_1 - 3x_2}{25} \begin{bmatrix} 4 \\ -3 \end{bmatrix}$ och får

$$T\left(\begin{bmatrix}x_1\\x_2\end{bmatrix}\right)=\operatorname{ref}_{\vec{u}}\left(\begin{bmatrix}x_1\\x_2\end{bmatrix}\right)=\frac{8x_1-6x_2}{25}\begin{bmatrix}4\\-3\end{bmatrix}-\begin{bmatrix}x_1\\x_2\end{bmatrix}=\\ \frac{1}{25}\begin{bmatrix}7x_1-24x_2\\-24x_1-7x_2\end{bmatrix}=\frac{1}{25}\begin{bmatrix}7&-24\\-24&-7\end{bmatrix}\begin{bmatrix}x_1\\x_2\end{bmatrix}.$$
 b) Vi har från formeln i a) att $T\left(\begin{bmatrix}0\\0\end{bmatrix}\right)=\begin{bmatrix}0\\0\end{bmatrix}, T\left(\begin{bmatrix}1\\1\end{bmatrix}\right)=\frac{1}{25}\begin{bmatrix}-17\\-31\end{bmatrix}, T\left(\begin{bmatrix}0\\2\end{bmatrix}\right)=\frac{1}{25}\begin{bmatrix}-48\\-14\end{bmatrix}\operatorname{och} T\left(\begin{bmatrix}1\\3\end{bmatrix}\right)=\frac{1}{5}\begin{bmatrix}-13\\-9\end{bmatrix}.$

- (a) Matrisen för speglingen T är $\frac{1}{25}\begin{bmatrix} 7 & -24 \\ -24 & -7 \end{bmatrix}$.
- (b) -

6. Vektorerna $\vec{u}_1 = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 & -1 \end{bmatrix}^T$ och $\vec{u}_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 & 1 \end{bmatrix}^T$ bildar en bas $\mathfrak{B} = (\vec{u}_1, \vec{u}_2)$ för delrummet W i \mathbb{R}^4 . Matrisen

$$S = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 3 \end{bmatrix}$$

är övergångsmatrisen som omvandlar koordinater med avseende på basen \mathfrak{B} till koordinater med avseende på basen $\mathfrak{C} = (\vec{v_1}, \vec{v_2})$. Bestäm vektorerna $\vec{v_1}$ och $\vec{v_2}$. (4 p)

Lösningsförslag. I basen $\mathfrak{B}=(\vec{u}_1,\vec{u}_2)$ har basvektorn \vec{u}_1 koordinater 1 och 0 (för $\vec{u}_1=1$ $\vec{u}_1+0\cdot\vec{u}_2$) som vi skriver som koordinat-kolonnvekor $[\vec{u}_1]_{\mathfrak{B}}=\begin{bmatrix}1\\0\end{bmatrix}$.

Enligt antagandet omvandlar matrisen $S = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 3 \end{bmatrix}$ koordinater i basen $\mathfrak{B} = (\vec{u}_1, \vec{u}_2)$ till koordinater i basen $\mathfrak{C} = (\vec{v}_1, \vec{v}_2)$. Med andra ord får vi koordinater i basen \mathfrak{C} för basvektorn \vec{u}_1 enligt följande

$$[\vec{u}_1]_{\mathfrak{C}} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}$$
 (=kolonn 1 i matrisen S).

Alltså

$$1\vec{v_1} + 2\vec{v_2} = \vec{u_1}$$
 (ekv 1).

På samma sätt får vi

$$2\vec{v}_1 + 3\vec{v}_2 = \vec{u}_2$$
 (ekv 2).

Från ekvationssystemet bestämmer vi \vec{v}_1 och \vec{v}_2 :

T. ex. -3ekv1 +2 ekv2 ger

$$\vec{v}_1 = -3\vec{u}_1 + 2\vec{u}_2 = -3\begin{bmatrix} 1\\2\\0\\-1\end{bmatrix} + 2\begin{bmatrix} 1\\0\\-1\\1\end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -1\\-6\\-2\\5\end{bmatrix}$$

På liknande sätt 2ekv1 - ekv2 ger

$$\vec{v}_2 = 2\vec{u}_1 - \vec{u}_2 = 2 \begin{bmatrix} 1\\2\\0\\-1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 1\\0\\-1\\1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1\\4\\1\\-3 \end{bmatrix}$$

(a) Vi har vektorerna
$$\vec{v}_1 = \begin{bmatrix} -1 \\ -6 \\ -2 \\ 5 \end{bmatrix}, \vec{v}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 4 \\ 1 \\ -3 \end{bmatrix}$$

DEL C

- 7. Låt V vara mängden av alla 7×7 -matriser. Betrakta V som \mathbb{R}^{49} genom att ställa kolonnerna i matriserna under varandra.
 - (a) Visa att avbildningen $T \colon V \to V$ som skickar en matris A till $A + A^T$ är en linjär avbildning. (2 p)
 - (b) Visa att de nollskilda symmetriska matriserna är egenvektorer för T. (2 p)
- **Lösningsförslag.** a) Vi kollar de två villkoren på linearitet, se Theorem 2.1.3 i läroboken. Låt A och B vara matriser och $k \in \mathbb{R}$

i)
$$T(A+B) = (A+B) + (A+B)^T = A + B + A^T + B^T = A + A^T + B + B^T = T(A) + T(B)$$
 och

ii)
$$T(kA) = kA + (kA)^T = kA + kA^T = k(A + A^T) = kT(A)$$
.

T är alltså en linjär avbildning.

b) Matrisen A är en egenvektor till T om $T(A)=\lambda A$, något $\lambda\in\mathbb{R}$. Om A är en symmetrisk matris så är $A=A^T$ och vi får $T(A)=A+A^T=2A$. Alltså är varje nollskild symmetrisk matris en egenvektor till T.

- (a) -
- (b) -

8. Låt $(\vec{u}_1, \vec{u}_2, \dots, \vec{u}_n)$ vara en bas för \mathbb{R}^n . Vi säger att $(\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n)$ är en *dual bas* för \mathbb{R}^n om

(1)
$$\vec{u}_i \cdot \vec{v}_j = \begin{cases} 0, & \text{om } i \neq j, \\ 1, & \text{om } i = j. \end{cases}$$

- (a) Visa att villkoren (1) innebär att $(\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n)$ faktiskt utgör en bas för \mathbb{R}^n .
 - (2 p)

(b) Låt n=3 och bestäm en dual bas $(\vec{v}_1,\vec{v}_2,\vec{v}_3)$ om

$$\vec{u}_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad \vec{u}_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \quad \text{och} \quad \vec{u}_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$
 (2 p)

- **Lösningsförslag.** a) Om $\vec{v_1}, \vec{v_2}, \ldots, \vec{v_n}$ inte är en bas för \mathbb{R}^n så finns det en linjär relation mellan dem, dvs vi kan skriva $\sum_{j=1}^n k_j \vec{v_j} = 0$, $k_j \in \mathbb{R}^n$ där inte alla k_j är noll. Välj en koordinat i så att $k_i \neq 0$ och multiplicera med $\vec{u_i}$ på båda sidor. Villkoret $\vec{v_i} \cdot \vec{u_j} = 0$, för $i \neq j$ i uppgiften gör då att all termer i högerledet försvinner utom k_i , så att $0 = k_i$, vilket är en motsägelse och alltså måste $\vec{v_1}, \vec{v_2}, \ldots, \vec{v_n}$ vara en bas för \mathbb{R}^n .
 - b) Om vi låter V vara matrisen som har $\vec{v_1}, \vec{v_2}$ och $\vec{v_3}$ som radvektorer och U vara matrisen som har $\vec{u_1}, \vec{u_2}$ och $\vec{u_3}$ som kolumnvektorer så är villkoret för en dual bas samma

som
$$VU = I$$
 eller $V = U^{-1}$. Vi bestämmer nu inversen till $U = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$ och får

$$U^{-1} = \begin{bmatrix} -1 & 1 & 1 \\ 1 & -1 & 0 \\ 1 & 0 & -1 \end{bmatrix}.$$
 Raderna i denna matris är alltså vektorerna $\vec{v_i}$.

Svar.

(a) -

(b) En dual basen är
$$v_1 = \begin{bmatrix} -1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}, v_2 = \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \\ 0 \end{bmatrix}, v_3 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

9. Visa att det för 2×2 -matriser A gäller att om $A^k = 0$, för något heltal k > 2, så är också $A^2 = 0$.

Lösningsförslag. Vi betraktar dimensionen av $\operatorname{im}(A)$. Om bildrummet har dimension 2, så avbildas bara origo på origo och samtliga andra punkter "överlever" avbildningen. Det gör att upprepade avbildningar med A, dvs A^k alla kommer också att ha bildrum av dimension 2. En motsägelse mot förutsättningarna $A^k = 0$ i uppgiften. Om bildrummet har dimension 0, så måste A vara nollmatrisen och då är förstås A^2 också det. Om bildrummet av A är endimensionellt, $\operatorname{im}(A) = \operatorname{span}\left\{\vec{v}\right\}$ för en nollskild vektor \vec{v} , så delar vi in i två fall.

- I) Vektorn \vec{v} är en egenvektor till A, så att $A\vec{v}=\lambda\vec{v}$. Då är $A^2\vec{v}=A\lambda\vec{v}=\lambda^2\vec{v}$ och per induktion $A^k\vec{v}=\lambda^k\vec{v}$, så $A^k\neq 0$ för alla k.
- II) Vektorn \vec{v} är inte en egenvektor till A. Då avbildar A vektorn \vec{v} på ett lägredimensionellt delrum av $\operatorname{im}(A)$ vilket måste vara origo. Det betyder att $A\vec{v}=0$. För en godtycklig vektor $\vec{u}\in\mathbb{R}^2$ så gäller att $A\vec{u}=k_u\vec{v}$ för något $k_u\in\mathbb{R}$ eftersom vi antagit att $\dim(\operatorname{im}(A))=1$. Tillsammans får vi att $A^2\vec{u}=Ak_u\vec{v}=k_uA\vec{v}=k_u0=0$, så A^2 är nollmatrisen.

Alternativt. Vi visar först fallet när matrisen A är diagonaliserbar, $PAP^{-1} = D$ en diagonalmatris. Av antagendet $A^k = 0$ följer det att $D^k = 0$, vilket igen medför att diagonalelmenten i D är alla noll. Detta ger att A = 0, och specielt att $A^2 = 0$.

Vi antar nu att A inte är diagonaliserbar. Vi har att $A^k=0$, vilket ger att $\det(A)=0$, och följdaktligen är inte rangen till A maximal. Detta betyder att det finns åtminstonde en ickenoll vektor \vec{e} i nollrummet till avbildningen $T\colon\mathbb{R}^2\to\mathbb{R}^2$ som matrisen A representerar. Låt \vec{e} vara ett element i en bas (\vec{e},\vec{f}) för \mathbb{R}^2 . Matrisrepresentationen av T med avseende på basen (\vec{e},\vec{f}) kommer att ha formen

$$B = \begin{bmatrix} 0 & a \\ 0 & b \end{bmatrix}.$$

Om koefficienten $b \neq 0$ då har matrisen B, och då också matrisen A, två olika egenvärden. I det fallet är A diagonaliserbar, vilket vi redan har behandlat ovan. Därmed har vi att koefficient b=0 i matrisen B, och matrisen B är övretriangulär. Vi ser att $B^2=0$. Om P är övergångsmatrisen från basen (\vec{e},\vec{f}) till standardbasen har vi relationen $P^{-1}AP=B$. Det följer nu att $A^2=0$.

- (a)
- (b)